

L'INSTITUT AGRÍCOLA VIATJA A BRUSSEL·LES PER DEFENSAR ELS INTERESSOS DELS EMPRESARIS AGRARIS DE CATALUNYA

A finals de gener membres del Consell Executiu de l'Institut Agrícola —amb el seu President al capdavant— i dels seus Serveis Jurídics van anar al Parlament Europeu per tal de tenir diverses reunions de treball d'assumptes que són d'interès preferent per als propietaris i empresaris agraris catalans.

Els dos principals temes que es van tractar foren la importació d'avellana turca sense control dels fitosanitaris que pot portar i l'execució del canal Segarra-Garrigues.

LA IMPORTACIÓ D'AVELLANA TURCA

En aquest sentit l'Institut Agrícola es va reunir amb el Director General Adjunt de la cadena alimentària —dins la Direcció General SANCO de Sanitat i Consumidors—, senyor Ladislav Miko, per tractar de la importació de l'avellana turca.

A l'inici de la reunió se li va fer lliurament d'un dossier amb les actuacions que, des de l'INSTITUT AGRÍCOLA, portem fent des de fa temps, i de les quals us hem anat fent menció en la nostra revista. En resum, les accions fetes i els aspectes més preocupants que mostrarem foren:

- Preguntes fetes a la Comissió Europea, a través d'un euro parlamentari català, respecte del control de la presència de productes fitosanitaris prohibits en la Unió Europea i que es podrien trobar en les avellanes turques que s'importen. A ressò de les respostes que se'ns han donat ens han demostrat, entre d'altres, que les mostres analitzades no són gens representatives del volum de mercaderies entrat. Per tant, pot haver-hi problemes d'inseguretat alimentària.
- Denúncia feta a la Comissió Europea referida al llistat de substàncies actives del fitosanitaris emprats en el cultiu de l'avellana turca i que estan prohibides a la Unió Europea. Això provoca un desavantatge respecte dels productors d'avellana comunitaris —principalment catalans i italians.
- Correus electrònics enviats a laboratoris d'anàlisi alemanys preguntant si havien analitzat avellana turca importada. I les respostes indicaven que no havien analitzat si hi havia presència de fitosanitaris. Recordem, alhora, que la major part de l'avellana turca entra a l'àmbit comunitari des d'Alemanya. D'aquí el nostre interès i indagació envers dits laboratoris.

Baldari Ros, President de l'Institut Agrícola i Ladislav Miko, Director General Adjunt de la Direcció General de Sanitat i Consumidors

El Director General Adjunt, tot i ser coneixedor de primera mà de les actuacions que l'INSTITUT AGRÍCOLA portava a terme des de fa temps, es va sorprendre especialment dels darrers documents aportats relacionats amb la manca d'anàlisi de la presència de productes fitosanitaris en les mostres preses pels laboratoris alemanys. Va comprometre's ha estudiar-ho i donar-nos una resposta al respecte. Així mateix, tot i ser conscient que les poques mostres que es prenen no són representatives, com que de moment la seguretat alimentària no s'havia posat en perill i no s'havia detectat cap cas d'intoxicació, no creia que es modificarien els protocols. Tot i així, vàrem quedar d'estar amatents per com podíem millorar la situació.

Respecte de l'ús de productes fitosanitaris per parts dels agricultors turcs, i que estan prohibits a la Unió Europea, sí que reconegué que, **mercès a la pressió de l'INSTITUT AGRÍCOLA i d'altres organitzacions, s'estava aconseguint que es restringís el seu ús, i que el Govern turc estava actuant per tal que en breu harmonitzés la seva normativa amb la comunitària.** Fet que vam reconèixer com a positiu i que podia, en part, solucionar la problemàtica denunciada.

Restem, doncs, a l'espera de quina és la resposta a les aportacions fetes, i, igualment, seguirem treballant per donar una solució positiva i favorable als interessos dels nostres empresaris agraris.

Parlament Europeu, Brussel·les

EL CANAL SEGARRA-GARRIGUES

Un altra dels assumptes que ens té neguitosos de fa anys és l'execució del canal Segarra-Garrigues. Tant pel que representa l'objectiu principal del mateix, com era la posada en regadiu de més de 70.000 hectàrees de secà de la Plana de Lleida, com per que a la realitat una bona part d'això ha quedat anul·lat per l'estricta interpretació de la normativa comunitària de proteccions dels espais protegits per a les aus, i per una desídia dels nostres governants per a evitar-ho.

L'INSTITUT AGRÍCOLA portem duent a terme tot un seguit d'accions arreu per tal que es cerqui una solució justa, imminent i positiva al conflicte plantejat entre poder regar i la pervivència dels ocells estèpics. En cap moment, però, volem que un dels dos destaquï, però sí que arribar a un equilibri. I ara com ara això no ha passat.

Per això, apart de les reunions amb representants del nostre Govern, institucions i Administracions públiques —tant catalanes com estatals—, també hem dut a terme una Petició a la Comissió Europea per tal que ens aclareixi quina impressió en té la Unió Europea de tot plegat, i més quan aquesta ha atorgat diners comunitaris per executar dit projecte.

A Brussel·les es van tenir diverses reunions amb euro parlamentaris catalans i estatals per parlar de les nostres impressions respecte de la viabilitat del canal Segarra-Garrigues i de les actuacions que havíem, i volíem, dur a terme. L'INSTITUT AGRÍCOLA va exposar clarament quins eren els principis pels quals lluitava i faria el possible que es complissin:

- **La portada de reg havia d'arribar al màxim de superfície possible.** Una infraestructura tant important per al sector agrari català no pot quedar escapçada, i menys, amb el cost econòmic que suposa.

- **Cal dur a terme ja els estudis tècnics que justifiquin la compatibilitat del reg amb la protecció dels hàbits de les aus protegides.** Estudis que les declaracions d'impacte ambiental del projecte incloïen per fer i que no s'han dut a terme encara, onze anys després de la seva aprovació.
- No acceptarem que es prioritzï ara, vist que pot haver-hi un "sobrant" de la concessió d'aigua per que es redueix la superfície de reg, la portada d'aigua per a l'àrea metropolitana de Barcelona enfront a trobar mecanismes per a incrementar les zones regables. **El reg agrícola és preferent.**
- El cost real de les obres està superant, i amb molt d'escreix, el cost projectat. Aquesta situació, ja de per sí problemàtica, junt amb la reducció de la superfície de reg, està fent que els costos per tal que els agricultors i empresaris agraris puguin optar per accedir al reg són molt alts i, en molts casos assumibles. **S'ha de trobar una solució adient per a que puguin usar de l'aigua de reg a un cost suportable.**

Per tant, des de l'INSTITUT AGRÍCOLA vam insistir en que **farem tota la pressió institucional que calgui, tant en les instàncies catalanes, estatals com comunitàries, per tal que aquest projecte segueixi endavant amb el màxim de superfície de reg**, respectant, en la mesura que sigui possible, els espais protegits. I demés, que tingui un cost de connexió per als pagesos el més acurat i assequible possible, per tal que la viabilitat econòmica de les explotacions agrícoles de la Plana de Lleida sigui real i es puguin millorar la productivitat de la zona.